

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอโครงการกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ในด้านต่างๆคือ ความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรม ประเภทของกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม การประเมินผล การจัดกิจกรรม ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณการจัดกิจกรรม และประโยชน์ของกิจกรรมที่จัดแต่ละประเภท ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค เพื่อสร้างและนำเสนอโครงการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสอบถามและสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบสัมภาษณ์ จากนั้นได้สร้างแบบสอบถามชั้น 1 ชุด เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียน เกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนในด้าน ความมุ่งหมาย ประเภทกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม การประเมินผล กิจกรรม ปริมาณการจัดกิจกรรม และประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมซึ่งมีลักษณะ เป็นแบบเลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะและแก้ไข เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะไว้แล้ว

จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูภาษาไทยและนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมีใช้ตัวอย่างประชากรจำนวน 20 คน แล้วนำผลจากการทดลองใช้ขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากนั้นผู้วิจัยนำเอาแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร คือครูภาษาไทยที่สอนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ใน

เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 โรงเรียน จำนวน 100 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพ
มหานคร จำนวน 400 คน รวมทั้งตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 500 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา
ที่เป็นฉบับสมบูรณ์สำหรับการวิเคราะห์จำนวน 436 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.20

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ คือ ส่วนที่ 1
รายละเอียดทั่วไป ส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 ความมุ่งหมาย การดำเนินการจัดกิจกรรม การเข้า
ร่วมกิจกรรม และการประเมินผลกิจกรรม และตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรค วิเคราะห์ข้อมูล
โดยการหาค่าร้อยละ ส่วนที่ 2 ตอนที่ 2 ปริมาณการจัดกิจกรรมและประโยชน์ของกิจกรรม
แต่ละประเภท วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยัมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. รายละเอียดทั่วไป

ก. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ครูผู้สอนภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีวุฒิการศึกษา
ระดับปริญญาตรี สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาไทย มีประสบการณ์ในการสอนวิชา
ภาษาไทยมาแล้ว 11-20 ปี ปัจจุบันสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนคาบที่สอนในหนึ่ง
สัปดาห์คือ 16-20 คาบ สอนเฉพาะวิชาภาษาไทย วิชาในหมวดภาษาไทยที่สอนคือวิชา
บังคับ ทักษะการใช้ภาษาไทยที่เน้นมากที่สุดในการสอนคือทักษะการเขียน หน้าที่พิเศษที่ต้อง
รับผิดชอบนอกเหนือจากการสอนคือ เป็นอาจารย์ประจำชั้น

ข. รายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 13-15 ปี
อาชีพของบิดาคือ รับราชการ อาชีพของมาราคือ ค้าขาย ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่คือชั้น
มัธยมศึกษาปีที่สาม วิชาในกลุ่มภาษาไทยที่ชอบคือวรรณคดี ทักษะการใช้ภาษาที่ชอบคือทักษะ
การฟัง ระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยในภาคการศึกษาที่ผ่านมาคือ 3.00 - 4.00

ครอบครัวของนักเรียนนับถือศาสนาพุทธ เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยเป็นบางครั้ง และกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยที่เคยเข้าร่วมคือ การเข้าชมนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาไทย ที่จัดขึ้นในโรงเรียน

2. การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน

2.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายและขอบข่ายในการจัดกิจกรรม

ก. ในด้านความมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น ทั้งครู และนักเรียนต่างมีความเห็นว่า มีการกำหนดจุดมุ่งหมายและขอบข่ายในการจัดกิจกรรม โดยผู้กำหนดจุดมุ่งหมายคือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ส่วนผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรมนั้น คืออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย แต่นักเรียนไม่ทราบว่าใครเป็นผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามี จุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา เล่าเรียนและใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ส่วนจุดมุ่งหมายอันที่รองลงมา คือ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ถ้อยคำสื่อสารในการเขียนได้อย่างถูกต้อง ทั้งการสะกดคำ การผูกประโยค และการแบ่งวรรคตอน

ข. ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าได้รับทราบ จุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าได้รับทราบเป็นบางครั้ง ส่วนกำหนดการในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งนั้น ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกัน ว่า ได้รับทราบกำหนดการในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง และวิธีการจัดกิจกรรมนั้นครูส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าได้รับทราบเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมบางครั้ง ในการจัดเตรียมวิธีการจัด กิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามี การวางแผนและกำหนด โครงการไว้ล่วงหน้าตลอดปี ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า มีการวางแผนและกำหนดโครงการ ก่อนหน้าที่จะมีกิจกรรมเป็นคร่าวๆไป

ค. ลักษณะการดำเนินการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนที่ผ่านมา ครู ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้วางแผนและจัดกิจกรรมเอง รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนเป็นผู้วางแผนและจัดกิจกรรม ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนเป็นผู้วางแผนและจัดกิจกรรม รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอน

วางแผนแต่ให้นักเรียนเป็นผู้จัดกิจกรรม ส่วนเวลาในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน นั้น ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการจัดกิจกรรมเป็นบางโอกาส เช่น การประกวดเรียงความ ประกวดคำขวัญ รองลงมาคือทุกครั้งที่มีการสอนทักษะการเขียน สำหรับสถานที่ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าที่ใ้มากที่สุดคือห้องเรียน รองลงมาคือห้องประชุม วิธีการที่ใช้ในการสอนทักษะการเขียน ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการกำหนดหัวข้อหลายๆหัวข้อแล้วให้นักเรียนเลือกเขียนตามใจ ส่วนความเห็นของนักเรียนคือ ครูส่วนใหญ่่นำการเขียนประเภทต่างๆมาให้นักเรียนอ่านแล้วลองฝึกเขียนตามหัวข้อนั้น

ง. การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในการเรียนการสอนทักษะการเขียนนั้น ครูส่วนใหญ่ติดตามความเคลื่อนไหวต่างๆเกี่ยวกับการเขียนโดยการอ่านหนังสือ วารสาร และเอกสารต่างๆที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเขียน รองลงมาคือติดตามการใช้ภาษาจากวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อมวลชนต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ภาษาเขียน และนักเรียนส่วนใหญ่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยค้นคว้าจากห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน หรือหอสมุดแห่งชาติ รองลงมาคือชมรายการโทรทัศน์หรือฟังรายการวิทยุที่ให้ความรู้ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเขียนได้ ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนทักษะการเขียน ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า อุปกรณ์ที่ครูใ้มากที่สุดในการสอนทักษะการเขียนคือหนังสือและตำราเรียน รองลงมาคือตัวอย่างงานเขียนร้อยแก้วและร้อยกรองที่น่าสนใจ

จ. สำหรับความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีไม่พร้อมครูผู้สอนต้องจัดหาเอง ส่วนนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีพร้อมทุกอย่างและสะดวกในการใช้ ในเรื่องการเข้าร่วมหรือให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของนักเรียนนั้น ครูมีความเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมในกิจกรรมที่มีการวัดผลและให้คะแนน ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าโดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพราะกิจกรรมนั้นน่าสนใจ

ฉ. การประเมินผลการจัดกิจกรรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการเขียน ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีการให้คะแนนบางครั้ง เวลาในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าส่วนใหญ่มี

การประเมินผลทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน รองลงมาคือ เมื่อสิ้นภาคเรียน วิธีการที่ใช้ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนส่วนใหญ่ ครูผู้สอนเป็นผู้ตรวจและประเมินผลเอง รองลงมาคือสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมและดูผลงานของนักเรียน ในการนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ปฏิบัติ ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่าผลที่ได้จากการประเมินนำไปใช้ปรับปรุงในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

ซ. สำหรับผลสำเร็จในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนประสบผลสำเร็จปานกลาง ส่วนผลการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมการสอนทักษะการเขียนต้องปรับปรุงเล็กน้อย

2.2 ปริมาณการจัดกิจกรรมและประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท

ก. ปริมาณการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท

ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความเห็นว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมมีน้อยเกือบทุกกิจกรรม ยกเว้น การถอดคำประพันธ์และเรียบเรียงเป็นข้อความที่สละสลวย การจัดป้ายนิเทศนิทรรศการเกี่ยวกับวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ วันมหาธีรราช ฯลฯ การเขียนจดหมายส่วนตัวได้ถูกต้องตามแบบฟอร์ม ที่ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีปริมาณการจัดมาก นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่ครูมีความเห็นว่ามีปริมาณการจัดมาก ได้แก่ การเขียนตัวสะกดการันต์ให้ถูกต้อง การต่อคำพังเพย สำนวน สุภาษิตให้ถูกต้อง และกิจกรรมที่นักเรียนมีความเห็นว่ามีปริมาณการจัดมาก ได้แก่ การประกวดเขียนคำขวัญหรือคำโฆษณา การเขียนข้อความจากการอ่านข้อเขียนต่างๆ หรือจากการฟังคำบรรยาย อภิปราย สารคดี และบทความต่างๆ การเขียนคำนำในรายงาน การประกวดแต่งคำประพันธ์ในวันสำคัญต่างๆ การประกวดแต่งคำประพันธ์ในโรงเรียนหรือระหว่างโรงเรียน และการประกวดเขียนเรียงความเนื่องในโอกาสต่างๆ หรือสนับสนุนให้นักเรียนส่งเรียงความเข้าประกวด

กิจกรรมที่ครูมีความเห็นว่ามีปริมาณการจัดมากเป็นอันดับหนึ่งคือ การเขียน

ตัวสะกดการันต์ให้ถูกต้อง รองลงมาคือ การจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการเกี่ยวกับวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ วันมหาธีรราช ฯลฯ ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนมีความเห็นว่ามีปริมาณการจัดมากเป็นอันดับหนึ่งคือ การจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการ เกี่ยวกับวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ วันมหาธีรราช ฯลฯ รองลงมาคือ การประกวดแต่งคำประพันธ์ในวันสำคัญต่างๆ

ข. ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท

ครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นมีประโยชน์น้อย ยกเว้น การคัดลอกข้อความให้ถูกต้อง เรียบร้อย การเขียนตัวสะกดการันต์ให้ถูกต้อง การแข่งขันเขียนคำหรือข้อความที่ยากๆ การประกวดเขียนคำขวัญหรือคำโฆษณา การเขียนคำอวยพรในโอกาสต่างๆ การถอดคำประพันธ์และเรียบเรียงเป็นข้อความที่ถูกต้องสละสลวย การย่อความจากการอ่านข้อเขียนต่างๆ หรือจากการฟังคำบรรยาย อภิปราย สารคดี และบทความต่างๆ การเขียนคำนำในรายงาน การจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการ เกี่ยวกับวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ วันมหาธีรราช ฯลฯ การประกวดแต่งคำประพันธ์ในวันสำคัญต่างๆ การเขียนเล่าประสบการณ์ต่างๆ การเขียนจดหมายส่วนตัวให้ถูกต้องตามแบบฟอร์ม การเขียนจดหมายติดต่อกิจธุระตามสถานการณ์จริง และการประกวดเขียนเรียงความเนื่องในโอกาสต่างๆ หรือสนับสนุนให้นักเรียนส่งเรียงความเข้าประกวด ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ ครูและนักเรียนมีความเห็นว่ามีประโยชน์มาก

กิจกรรมที่ครูเห็นว่ามีประโยชน์มากเป็นอันดับหนึ่งคือ การเขียนตัวสะกดการันต์ให้ถูกต้อง รองลงมาคือ การจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการ เกี่ยวกับวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ วันมหาธีรราช ฯลฯ ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนเห็นว่ามีประโยชน์มากเป็นอันดับหนึ่งคือ การจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการ เกี่ยวกับวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ วันมหาธีรราช ฯลฯ รองลงมาคือ การเขียนจดหมายส่วนตัวให้ถูกต้องตามแบบฟอร์ม

2.3 ปัญหาและอุปสรรค

ด้านปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการสอน ทักษะการเขียนนั้น ครูมีความเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคคือ เวลาในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนน้อยเกินไป ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคคือ นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน สำหรับข้อบกพร่องของนักเรียนในการฝึกทักษะการเขียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ข้อบกพร่องของนักเรียนในการฝึก

ทักษะการ เขียนคือ มักเขียนสะกดคำผิดๆอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างประชากรในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยแบ่งเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ควรปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้น่าสนใจ (9 คน) และสนุกสนานกว่าที่เป็นอยู่ (6 คน) ควรมีการจัดกิจกรรมบ่อยๆ (5 คน) เช่น การจัดนิทรรศการทางภาษาไทย (4 คน) การประกวดงานเขียน (3 คน) โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม (3 คน) เพื่อส่งเสริมความสามารถของนักเรียน การจัดกิจกรรมอาจมีการจัดประกวดทักษะต่างๆ (2 คน) และฝึกเขียนในหลายๆ ด้าน (2 คน) ซึ่งจะให้นักเรียนสนใจกิจกรรม และทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จ (2 คน) และสิ่งที่สำคัญคือต้องฝึกความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม (2 คน) ควรลดการจัดกิจกรรมบางอย่างที่ไม่จำเป็น เช่น การทำรายงาน (1 คน) และควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จัดให้มากขึ้น (1 คน)

2. ด้านวิธีการในการสอนทักษะการเขียน การสอนทักษะการเขียนควรเน้นในเรื่องการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง (7 คน) โดยครูผู้สอนควรนำอุปกรณ์และวิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการสอน (5 คน) อาจใช้รางวัลเป็นเครื่องจูงใจให้นักเรียนสนใจการเขียนให้มากขึ้น (3 คน) และควรให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษา (3 คน) ควรฝึกเขียนอย่างเป็นทางการให้มากกว่านี้ (1 คน) ครูผู้สอนควรเข้มงวดในการสอนเขียน (1 คน) และน่าจะมีการฝึกเขียนอาทิตย์ละ 2 ครั้ง (1 คน)

3. ด้านสถานที่ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน เนื่องจากไม่ค่อยมีสถานที่ที่เหมาะสม (4 คน) จึงน่าจะมีห้องสำหรับสอนทักษะการเขียนโดยเฉพาะ (2 คน)

4. ด้านอุปกรณ์ในการสอนทักษะการเขียน ในการสอนทุกครั้งครูควรมีอุปกรณ์การสอน (6 คน) ครูผู้สอนควรมีอุปกรณ์ในการสอนทักษะการเขียนให้มากกว่านี้และควรจัดเตรียมไว้ให้พร้อม (4 คน) และทางโรงเรียนควรสนับสนุนโดยจัดเตรียมหนังสือสำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุดให้พร้อม และมากกว่านี้ (2 คน)

5. ด้านเวลาในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ควรมีเวลาในการจัดกิจกรรมให้เพียงพอ (3 คน) แต่ไม่ควรจัดกิจกรรมบ่อยครั้งเกินไป (2 คน)

6. ด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน นักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ ควรมีการให้คะแนนในการจัดกิจกรรมต่างๆ (3 คน) และไม่ควรมนำคะแนนมาเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมให้มากเกินไป (1 คน) ถ้าเป็นไปได้น่าจะเปลี่ยนการวัดและการประเมินผลใหม่เพราะนักเรียนไม่ค่อยสนใจการสอบจริง แต่สนใจการสอบซ่อมมากกว่า (1 คน) และครูควรทดสอบความเข้าใจของนักเรียนหลังจากจบบทเรียนทุกครั้ง (1 คน)

7. ในด้านข้อเสนอแนะอื่นๆนั้น ควรจัดให้มีการอบรมเรื่องการใช้ภาษาในโรงเรียน (5 คน) ทางโรงเรียนควรมีงบประมาณสนับสนุนในการสอนทักษะการเขียน (3 คน) ครูผู้สอนภาษาไทยควรปรับปรุงตนเองให้มีคุณภาพให้มากกว่านี้ (2 คน) การจัดหลักสูตรควรใช้เวลาเกี่ยวกับทักษะการเขียนให้มาก (1 คน) โดยลดเนื้อหาในหนังสือทักษะสัมพันธ์ให้น้อยลง (1 คน) ทั้งนี้เพราะการสอนเขียนมักไม่มีเวลาฝึกเขียนบ่อยนัก (1 คน) และควรจัดให้มีห้องสำหรับสอนภาษาไทยโดยเฉพาะ (1 คน)

การสร้างและนำเสนอโครงการกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสร้างโครงการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนขึ้น ซึ่งกิจกรรมที่เสนอในโครงการนี้ จัดให้ตามกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างประชากรมีความเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมนั้นมีปริมาณการจัดมาก และกิจกรรมที่ผู้วิจัยมีความเห็นว่ามีค่าสำคัญที่ควรสร้างเป็นโครงการซึ่งประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการสอน การประเมินผล แนวทางในการจัดกิจกรรม เป้าหมายของโครงการ และผลที่คาดว่าจะได้รับ เมื่อสร้างโครงการเสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำโครงการที่สร้างเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจแก้ไขเพื่อความถูกต้อง จากนั้นนำโครงการมาปรับปรุงอีกครั้งเพื่อนำเสนอต่อไป

อภิปรายผล

การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน

1. ความมุ่งหมาย และขอบข่ายในการจัดกิจกรรม

ก. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความเห็นว่า มีการกำหนดจุดมุ่งหมายและขอบข่ายในการจัดกิจกรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมที่จะต้องมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ซึ่งสิ่งแรกที่ควรคำนึงถึงก็คือ การกำหนดวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของการทำงาน โดยครูต้องพยายามวางจุดมุ่งหมายให้ตรงกับความต้องการของการจัดให้มากที่สุด เพื่อจะได้ดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้ตั้งแต่นั้น ซึ่งวิธีการในการจัดกิจกรรมนี้ อัลคอนคินเคอร์ ซูเนิร์ท (Alcorn, Kinder, Schunert, 1970 : 408) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการจัดกิจกรรมจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. มีจุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรม
2. ต้องเป็นส่วนหนึ่งหรือมีความสอดคล้องกับหลักสูตร
3. ควรวางแผนในการทำงานไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี
4. ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

ซึ่งการกำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมนี้ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยเป็นผู้กำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ไปเพื่ออะไร การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนมุ่งให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนและใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง ซึ่งตรงกับ ความมุ่งหมายในการสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเลือกของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความรู้ของนักเรียนให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป (มงคลวรรณทองสุขโขทัย , 2517 : 109)

ส่วนการดำเนินการจัดกิจกรรม ผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนตามความคิดเห็นของครูคือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ส่วนนักเรียนไม่ทราบว่าใครเป็นผู้ริเริ่มในการจัดกิจกรรม จากการวิจัยในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนไม่มีส่วนริเริ่มในการจัด

กิจกรรม ครูผู้สอนจึงควร เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัด โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นว่าต้องการกิจกรรมประเภทใดบ้าง หรือสนใจอยากจะทำกิจกรรมประเภทใด

ข. ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนแต่ละครั้ง ครูมีความเห็นว่าได้รับ ทราบจุดประสงค์ กำหนดการ และวิธีการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าได้รับ ทราบจุดประสงค์ และวิธีการจัดกิจกรรมบางครั้ง ส่วนกำหนดการในการจัดกิจกรรมนั้น นักเรียนได้รับทราบทุกครั้ง ครูผู้สอนจึงควรให้นักเรียนได้รับทราบจุดประสงค์ และวิธีการใน การจัดกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อนักเรียนจะได้เข้าใจว่าจะต้องทำอะไรบ้าง และจะทำให้สามารถ ร่วมกิจกรรมนั้นได้ดีขึ้น ส่วนวิธีการในการจัดกิจกรรมนั้น ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามี การวางแผนและกำหนดโครงการไว้ล่วงหน้าตลอดปี ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่ามี การวางแผนและ กำหนดโครงการก่อนหน้าที่จะมีกิจกรรมเป็นคราวๆไป

ค. ลักษณะการดำเนินการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น อาจารย์ผู้สอน เป็นผู้วางแผนและจัดกิจกรรมเอง ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนและนักเรียน ร่วมกันวางแผนและจัดกิจกรรม ซึ่งนับว่าเป็นการดี และเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างยิ่ง และ ตรงกับงานวิจัยของ วณี ปัทมลิขิตกุล (2511 : ฉ) ที่กล่าวว่า อาจารย์และนักเรียนร่วมกัน จัดกิจกรรม

ส่วนเวลาในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนต่างมี ความเห็นว่าส่วนมากจัดเป็นบางโอกาส เช่น การประกวดเรียงความ ประกวดคำขวัญ และ รองลงมาคือ จัดทุกครั้งที่มีการสอนทักษะการเขียน ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ พูนศิริ เจริญพันธ์ (2514 : 39) ซึ่งสรุปผลการวิจัยไว้ว่า การจัดกิจกรรมควรจัดในเวลาเรียน (ในเวลา ราชการ) สำหรับสถานที่ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนมี ความเห็นสอดคล้องกันว่า สถานที่ในการจัดคือห้องเรียน รองลงมาคือห้องประชุม ซึ่งแสดง ให้เห็นว่าโรงเรียนไม่มีห้องสำหรับสอนวิชาภาษาไทยโดยเฉพาะ จึงน่าจะมีการจัดทำห้อง ภาษาไทยขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอน และกิจกรรมโดยมีอุปกรณ์ต่างๆในการสอน อย่างพร้อมเพรียง (เช่นเดียวกับห้องวิทยาศาสตร์) ซึ่งห้องภาษาไทยนี้ไม่ใช่ห้องปฏิบัติการ ทางภาษาที่บางโรงเรียนมีอยู่แล้ว

วิธีการในการสอนทักษะการเขียนที่ครูส่วนใหญ่ใช้คือ กำหนดหัวข้อหลายๆหัวข้อ แล้วให้นักเรียนเลือกเขียนตามใจ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของสายใจ อินทร์มัทธย์ และคณะ (2527 :) ที่พบว่า วิธีสอนที่ครูภาษาไทยใช้มากที่สุดคือ การเตรียมหัวข้อหลายๆหัวข้อ และให้นักเรียนเลือก หัวข้อเรื่องที่ครูให้นักเรียนเลือกเขียนควรมีลักษณะ เฉพาะและเป็นนามธรรม สมจริง ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าวิธีการที่ครูใช้ในการสอนเขียนคือ นำตัวอย่างการเขียนประเภทต่างๆมาให้นักเรียนอ่านแล้วลองฝึกเขียนตามหัวข้อนั้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนของครูไม่สอดคล้องกับวิธีการสอนที่นักเรียนรับรู้ ครูจึงควรปรับปรุงวิธีการสอนใหม่ทั้งที่จิตต์นิกา ภักดีชุมพล (2516 : 80) เสนอแนะไว้ว่า ครูควรมีความคิดสร้างสรรค์ในการปรับปรุงกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

ง. การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในการสอนทักษะการเขียนของครูคือ ติดตามความเคลื่อนไหวต่างๆเกี่ยวกับการเขียนโดยการอ่านหนังสือ วารสาร เอกสารต่างๆที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเขียน ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ดีและช่วยในการปรับปรุงความรู้ของครู ดังที่จิตต์นิกา ภักดีชุมพล (2516 : 72) กล่าวว่า ครูควรศึกษาหาความรู้อยู่เสมอและอ่านศึกษาคำร่ำอย่างกว้างขวาง ส่วนนักเรียนใช้ชีวิตค้นคว้าจากห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน และหอสมุดแห่งชาติ ซึ่งจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีแหล่งศึกษาหาความรู้คือ ห้องสมุด แต่เนื่องจากหนังสือในการค้นคว้าจากห้องสมุดของโรงเรียนมีไม่เพียงพอ นักเรียนจึงต้องค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งอื่น เช่น หอสมุดแห่งชาติ หรือห้องสมุดประชาชน ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรจัดหาหนังสือแต่ละประเภทในห้องสมุดให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน

จ. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนทักษะการเขียนของครูส่วนใหญ่เน้น ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นหนังสือและคำร่ำเรียน และตัวอย่างงานเขียนร้อยแก้วและร้อยกรองที่น่าสนใจ แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนยังไม่มีหรือนำอุปกรณ์ หรือสร้างสื่อการสอนที่แปลกๆใหม่ๆ และเร้าความสนใจของนักเรียนมาใช้ในการสอน ปัญหาสำคัญในเรื่องอุปกรณ์การสอนตามความคิดเห็นของครูคือ อุปกรณ์การสอนไม่พร้อม ครูผู้สอนต้องจัดหาเอง ซึ่งปัญหานี้ตรงกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ สุกหอม (2517 : 109) ที่สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาไทยนั้น ปัญหาหนึ่งคือปัญหาด้านอุปกรณ์ ส่วน

นักเรียนมีความคิดเห็นตรงข้ามกับครูว่า อุปกรณ์ในการสอนนั้นมีพร้อม และสะดวกในการใช้ ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า ครูผู้สอน เป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ในการสอนมาเองโดยที่นักเรียนไม่ทราบว่าเป็นอุปกรณ์ที่ครูผู้สอนจัดหา

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนนั้น ครูมีความเห็นว่า นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่มีการวัดผลและให้คะแนน แต่นักเรียนมีความเห็นว่า นักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมที่น่าสนใจ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ มงคลวรรณ ทองสุขโชทัย (2517 : 109) เกี่ยวกับการเลือกเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนพบว่า นักเรียนเลือกเรียนภาษาไทยเพราะสนใจ

จ. การประเมินผลการจัดกิจกรรม ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นว่า มีการให้คะแนนในบางครั้ง แต่มีการประเมินผลทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะการประเมินผลทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมจะทำให้การจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนวิธีการประเมินผลนั้น ครูใช้วิธีการตรวจและประเมินผลด้วยตนเอง ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สายใจ อินทร์ทรัพย์ และคณะที่พบว่า ครูเป็นผู้ตรวจและวิจารณ์งานเขียนของนักเรียนเอง และเป็นวิธีที่นักเรียนชอบมาก ในการประเมินผลนั้น ครูควรจะใช้วิธีการหลายๆรูปแบบ และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วย ส่วนผลที่ได้จากการประเมินนั้นนำไปปรับปรุงในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ มงคลวรรณ ทองสุขโชทัย (2517 : 101) ที่พบว่า วัดอุปสงค์ในการวัดผลวิชาภาษาไทยของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทยคือ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทย

ข. ผลสำเร็จในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความเห็นว่าประสบความสำเร็จปานกลาง จึงต้องมีการปรับปรุงอีกเล็กน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนของครู ค่อนข้างจะทำความพึงพอใจให้ทั้งครูและนักเรียน ถ้าได้มีการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ก็อาจทำให้กิจกรรมการสอนทักษะการเขียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ปริมาณการจัดกิจกรรมและประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท

ก. ปริมาณการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท

ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปริมาณการจัดกิจกรรมแต่ละประเภทมีน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมการสอนทักษะการเขียนเป็นกิจกรรมที่ทำได้ยาก และต้องใช้เวลาในการฝึกทักษะมาก จึงทำให้มีการจัดกิจกรรมเหล่านั้นน้อย เพราะครูผู้สอนไม่มีเวลาให้กับการฝึกทักษะมากนัก และเนื้อหาในหลักสูตรก็มีมากเกินไป ซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมที่ต้องอาศัยเวลาในการฝึกทักษะ

ข. ประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท

ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความเห็นว่า กิจกรรมแต่ละประเภทที่จัดขึ้นส่วนใหญ่มีประโยชน์น้อย แต่กิจกรรมที่ครูเห็นว่ามีความประโยชน์มากเป็นอันดับหนึ่งคือ การเขียนตัวสะกด การันต์ให้ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันนี้นักเรียนเขียนหนังสือผิดกันมาก เนื่องจากอาจมีประสบการณ์ผิดๆ ดังนั้นครูภาษาไทยส่วนใหญ่จึงมองเห็นว่าการเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องเป็นเรื่องสำคัญสำหรับคนไทย จึงมองเห็นประโยชน์ในกิจกรรมนี้มาก ส่วนกิจกรรมที่มีประโยชน์มากรองลงมาตามความคิดเห็นของครูคือ การจัดป้ายนิเทศ นิทรรศการเกี่ยวกับวรรณคดี เช่น วันสุนทรภู่ วันมหาธีรราช ฯลฯ ซึ่งนักเรียนกลับมีความเห็นว่ามีประโยชน์มากเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ให้ประโยชน์มากสำหรับตัวผู้เรียนคือนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและได้แสดงความสามารถของตนในท่านต่างๆที่ตนเองถนัดอย่างเต็มที่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรตระหนักในข้อนี้ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมมือในการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวกับการแสดงนิทรรศการของโรงเรียนเป็นประจำ จะเป็นการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่มีประโยชน์มากรองลงมาคือ การเขียนจดหมายส่วนตัวได้ถูกต้องตามแบบฟอร์ม ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ทำได้ง่าย และมีประโยชน์ต่อนักเรียนมาก เพราะปัจจุบันนี้การติดต่อกันสื่อสารทางจดหมายเป็นที่นิยมกันมาก เพราะประหยัดและสะดวกในการสื่อสารโดยที่ผู้ส่งสารไม่ต้องเดินทางไปพบกันเอง หรือในกรณีที่ไม่มีโทรศัพท์ติดต่อกันได้ จดหมายจะเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุด ดังนั้นนักเรียนจึงมองเห็นประโยชน์ของกิจกรรมนี้ ซึ่งครูผู้สอนเองก็มอง

เห็นประโยชน์ของกิจกรรมนี้เช่นกันก็จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนเห็นว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์มาก เป็นอันดับที่สาม สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนเห็นว่ามีความเป็นอันดับที่สามคือ การประกวดเขียนเรียงความเนื่องในโอกาสต่างๆ หรือสนับสนุนให้นักเรียนส่งเรียงความเข้าประกวด ซึ่งกิจกรรมนี้ นักเรียนต้องมีประสบการณ์ในการอ่านและฟังมามากจึงจะเรียบเรียง ภาษาได้สละสลวย ไพเราะ และถูกต้องตามกฎเกณฑ์ การจัดประกวดจึงเป็นการสร้างเสริม กำลังใจให้แก่ นักเรียนที่อาจมีความสามารถสูงจนเกิดการ เขียน เป็นอาชีพที่ทำชื่อเสียงและ รายได้ในอนาคต

3. ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการ เขียนตามความเห็น ของครูคือ เวลาในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการ เขียนน้อยเกินไป ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ชูลี ชีवालกิจ (2525 : 49) ที่พบว่าปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุดในการจัดกิจกรรมคือ เวลา ปัญหา เรื่องของเวลาซึ่งมีเพียง 2 คาบต่อสัปดาห์ ทำให้ต้องเน้น เนื้อหาเพื่อสอนให้ครบถ้วนตาม หลักสูตร ถ้าจัดกิจกรรมในเวลาเรียนทุกครั้งครูอาจสอนไม่ทันทำให้ต้องเร่งสอนจนจบตาม ที่กำหนดไว้ซึ่งจะทำให้การ เรียนการสอนขาดประสิทธิภาพไปส่วนนักเรียนมีความเห็นว่าปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญคือ นักเรียนไม่สนใจ เข้าร่วมกิจกรรมการสอนทักษะการ เขียน ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะขาดการประสานงานที่ดี และมีการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควร ปรับปรุงในเรื่องการประชาสัมพันธ์เพื่อจะได้ทำให้นักเรียนมีความสนใจ และ เข้าร่วมกิจกรรม มากกว่าเดิม

ข้อบกพร่องของนักเรียนในการฝึกทักษะการ เขียน ทั้งครูและนักเรียนมีความเห็นว่า นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดๆอยู่เสมอ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ จิตต์นิภา ภักดิ์ชุมพล (2516 : 73) ที่พบว่านักเรียนมีปัญหาในด้าน การเขียนตัวสะกดผิดมาก ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะ อิทธิพลของสื่อมวลชน และผู้ที่อยู่ใกล้ตัวของนักเรียนเองครูจึง เน้นกิจกรรมเกี่ยวกับการ เขียน ตัวสะกดการันต์เพื่อแก้ปัญห ส่วนข้อบกพร่องรองลงมาคือ ไม่สามารถเลือกใช้ถ้อยคำได้ ถูกต้อง ซึ่งเรื่องนี้สาเหตุสำคัญก็คือนักเรียนไม่ได้รับการฝึกทักษะการ เขียนเท่าที่ควรจึงไม่ สามารถเลือกใช้คำในการ เขียนเรื่องได้อย่างเหมาะสม วิธีแก้ไขในเรื่องนี้ก็คือ ครูผู้สอนต้อง พยายามจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการ เขียนให้นักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่เวลาจะอำนวย

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรวมเป็นด้านต่างๆดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนควรปรับปรุงให้น่าสนใจ และทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย จะทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายในการเรียน
2. วิธีการสอนของครู ครูจะต้องหาวิธีการใหม่ๆและอุปกรณ์ต่างๆมาใช้ประกอบในการสอน เพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนมากขึ้นกว่าเดิม
3. สถานที่ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนนั้นควรมีห้องสำหรับสอนภาษาไทยโดยเฉพาะ และควรเป็นสถานที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการจัดกิจกรรมทุกประเภท
4. อุปกรณ์ในการสอนทักษะการเขียนควรมีหม้อ และสะดวก ซึ่งทางโรงเรียนควรให้ความสนับสนุนในด้านงบประมาณ และการจัดหาอุปกรณ์
5. เวลาในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ควรเหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะที่จะฝึก เพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย
6. การประเมินผลการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ครูผู้สอนควรพิจารณาว่ากิจกรรมใดเป็นกิจกรรมที่ควรให้คะแนน และกิจกรรมใดที่ไม่ควรใช้คะแนนเป็นเครื่องบังคับให้นักเรียนเข้าร่วม
7. การที่จะจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพได้นั้น ต้องได้รับความร่วมมือจากหลายๆฝ่าย และควรปรับปรุงในด้านต่างๆ เช่น การสอน งบประมาณ เนื้อหาในหลักสูตร รวมถึงปรับปรุงตัวผู้สอนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ การนำเสนอโครงการเพื่อจัดกิจกรรมการสอนวิชาต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการสอน

2. ควรมีการวิจัยเรื่อง การนำเสนอโครงการจัดกิจกรรมการสอนทักษะ
การเขียนในระดับอื่นๆ

3. ควรมีการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลในการเรียนวิชาภาษาไทย
กับความสามารถในด้าน การเขียนของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและการจัด
กิจกรรมเกี่ยวกับทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย